מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה. לגבי עיכובא דנפקיס לפסח מפסח לא נעי שנה הכמוה אבל למעכבין זה לא זה נעי שנה הכמוה כדפריסים לעיל (דף יט.). מ"ר:

ארבעה שבמצורע. עין מרו ומזוז ושני מועלת ג) [ולפורין] אבל מים מיים לא מעיב לפי שהיה מערב בהם הסם כלכמיב (ויקרא יד) וכאן אומה הסם כלכמיב (במדבר כט) כמפסח לעכב ומיכה מפרש ליה:

ולקחתם לקיחה תמה. ר"מ דכיוס כ' סגי בחד מד' מינים ומצרך על נטילת לולב כמו תמרוג דסגי חסר ולא בעינן תמות מלא כיוס לחשון בב) ולדבריהם כיוס שני מיקני שיטול החמד נאבעל כולם ולימא דכסוף לולב הגזול (סוכה מא.); ודכיס לולב ועכבה (שם מג.) דרשינן מולקחתם לקיחה לכל חמד וחמד מדכתיב ולקחתם לשון רבים ולא כתיב ולקחת בג) אלא כי היכי דעיקר לקיחה קיימא אכולהו יומי הוא הדין לקיחה תמה בד) דנעי לקיחת ד' מינים אכולהו יומי ולקיחת כל חמד וחמד אבל תמות אל עלמן וכן לכם למעוטי שאול ונזול לא נעי אלא כיוס לחשון.

מ"ר: **לא** שנו אלא שאין לו **אבל** יש לו אין מעכבין. פי' בהלכות גדולות בהלכות לולב יש לו מין מעכבין לולב יש לו מין מעכבין לולב אין לו מין מעכבין לולב אין לו תמה הוא לולב אבל אין לו שלא כיכר כגון משוך ופרוץ ולא כיכר כגון יבש וגזול ולא כיכר כגון שאין לו שני עלין שלמין ולא כיכר כגון שאין לו שני עלין שלמין ולא כיכר כגון שאין לו שני עלין שלמין